

**SVOBODA, ODPOVĚDNOST,
PROSPERITA!**

**HLAVU
VZHŮRU!**
PRAVICOVÁ STRANA

ŽIJEME TU S VÁMI!

PROSADÍME PŘÍMOU VOLBU POSLANCŮ. ZASTAVÍME IDEOLOGII PERMANENTNÍHO ALARMISMU...

Čas vládne nad věcmi! A podrobuje myšlenky a rozhodování lidí nesmlouvavému testu oprávněnosti. Nikdo netráví tolik času úprkem a maskováním následků svých rozhodnutí jako politici.

Tak třeba globální oteplování. Monstrózní konference, sugestivní dokumenty, kde voda z roztátých ledovců zaplavovala Manhattan, obyvatelé ostrovů a přímořských států prchali ze svých domovů a v uzlíčcích odnášeli jediný svůj majetek... Právě v září letošního roku měl zcela zmizet ledový kryt severního pólu. Je říjen, okraj severního ledového pole byl nejjihněji za posledních deset let...

Důsledky a škody způsobené nutkáním politiků řešit alespoň jednu epochální výzvu týd-

ně tu totiž zůstávají... Solární elektrárny, biopaliva a povinné přímíchávání biosložky, likvidace celých uhynulých zvířat v bioplynových elektrárnách... Mohl bych napsat – a za tím vším hleděj Babiše a měl bych pravdu, neříkal bych ji však celou... kde jsou jména Sobotky, Kalouska, aj.?

Na přelomu srpna a září roztála vláda a po ní i Poslanecká sněmovna. Právě a jen díky neschopnosti klíčových osob teď obyvatelé pravcového Manhattanu a milovníci ostrůvků pravcového smýšlení prchají z míst ohrožených levicovou povodní. Ministři vlády se spíše než na nutných a efektivních úsporách (vzdálených prostoduchým škrťům) a boji s daňovými úniky, shodli na zvyšování daní. Ledovec střídmeho nakládání s penězi daňových poplatníků, vize malého a efektivního státu zmizely v oceánu technologie moci. Neumím napsat „omlouvám se“, protože nemohu. Nehlasoval jsem ani pro tzv. daňový balíček ani pro řadu jiných nesmyslů. Důsledky mne však trápí. Zvyšovat daně v době přetrvávající hospodářské stagnace je zhruba stejně moudré, jako léčit onkologického pacienta pobytem v táboře nucených prací. Stát padá do pasti, kterou „sám“ sestavil a s ním i jeho občané...

Od podzimu loňského roku jsem opakovaně podpořil návrhy směřující k rozpuštění poslanecké sněmovny a vypsání předčasných voleb. Ne proto, abych poškodil ODS po krajských volbách, ve kterých se hnutí Jihočeši 2012 stalo nejsilnějším pravcovým subjektem Jihočeského kraje. Nýbrž pro přesvědčení, které stále opakují a opakovat budu. Strany, které opustily zásadní

programové body, s nimiž byly zvoleny, ztratily svou legitimitu a musí jít k volbám pro nový mandát od voličů.

Poprvé jsem byl zvolen v roce 1998. Skládal jsem účty již mnohokrát. Vždy jsem si myslel, že mou největší povinností je hájit myšlenky a základní principy volební strany a v souladu s Ústavou hledět na zájmy všech občanů. A vždy jsem také stavěl na komunikaci se svými voliči. V jedné věci jsem se hluboce zmýlil, věřil jsem v přirozený evoluční pud velkých politických stran. Až v tomto volebním období jsem pochopil, že touha po znovuzvolení, touha po okupování a udržení si daného místa na politické mapě vede k opuštění primární loajality. Shledal jsem, že primární loajalita poslanců nepatří voličům a idejím, ale stranickému vedení.

Právě pro nastavení, opravu či zesílení loajality volených poslanců ke svým voličům jsem se rozhodl prosadit do programu volebního bloku Hlavu vzhůru přímou, většinovou volbu poslanců ve 161 jednomandátových obvodech. Každý jediný poslanec musí cítit, že selhání vlády může být vnímáno jako jeho vlastní, je-li poslancem vládním. Rovněž každý opoziční poslanec musí cítit, že jeho „slepota“ bude voliči považována i za jeho selhání. Ubude flákačů, kteří několik volebních období nepromluvili a parlament mají jako cestovku, jistě vymizí i poslanci, které volič naposledy zahlédl před třemi lety – v kampani.

Na cestě svobody, odpovědnosti a prosperity, v úctě **Michal Doktor**

MICHAL DOKTOR JAKO POSLANEC PROSADIL:

Pro podnikatele a živnostníky: zrychlené odpisy majetku, odpočet DPH u automobilů, zrušení dvojího zdanění osob pracujících v zahraničí, zrušení knihy jízd, zavedení výdajových paušálů, resp. jejich sjednocení na třech sazbách (80% řemeslníci, 60% ostatní, 30% pronájem).

Pro všechny daňové poplatníky: zdanění církví, odkladný účinek odvolání při daňovém řízení, novou definici bezdlužnosti (na každého, kdo plní splátkový kalendář daně a příslušenství, je pohlíženo jako na bezdlužného), udělování pokuty pracovníkům finančních úřadů za porušování mlčenlivosti, rozšíření informační povinnosti Katastrálního úřadu o návrzích na vkladech do listu vlastnictví majitele nemovitosti (vyšší ochrana majetku a omezení podvodů s nemovitostmi).

Nehlasoval pro: vládní návrh tzv. daňového balíčku, kterým byly v r. 2012 zvýšeny daně, zvýšení daně z převodu z nemovitosti v r. 2012, další zvýšení daně z převodu z nemovitosti a zavedení map daňové výtěžnosti (daňovou povinnost bude stanovovat stát) v r. 2013, zvýšení platů poslanců, přijetí Evropského stabilizačního mechanismu (Euroval), přijetí Lisabonské smlouvy.

VYTRVALOST A ROZHODNOST

NEZDOLNOST A SVOBODA

SVOBODU POVAŽUJEME ZA NEJDŮLEŽITĚJŠÍ HODNOTU!

Chceme vrátit občanům důvěru ve stát a jeho schopnost zajistit jejich práva. Represivní orgány, soudy a policie jsou zde proto, aby chránily jejich bezpečí, nikoli proto, aby rozšiřovaly svou moc a suplovaly či nahrazovaly demokratické procesy a instituce.

Odmítáme snahy nahradit parlamentní demokracii diktátem nikým nevolených lobbistických skupin, nadměrnou regulací soukromých aktivit, státními zákazy a příkazy a inflací kolektivních „práv“, které negují individuální svobody.

HLAVU VZHŮRU!
PRAVICOVÁ STRANA

POTŘEBUJEME V POLITICE VÍCE KULTURY

Zasloužila se významně o to, aby se Český Krumlov nestal jen vyprázdněnou turistickou kulisou, ale naopak kulturně živoucím městem. Egon Schiele Art Centrum se pod jejím vedením stalo doslova světovým pojmem. **Hana Jirmusová Lazarowitz**, noblesní usměvavá dáma. Budovat po pádu komunismu v tehdy provinčním městečku mezinárodní kulturní centrum, věnované umělci tuzemské veřejnosti neznámému, bylo skutečným dobrodružstvím. Ale se šťastným výsledkem. Nyní se Hana Jirmusová Lazarowitz pouští do další výzvy.

„Většinu svého života žiji v jižních Čechách; k osudovému setkání s Českým Krumlovem došlo ale až krátce po revoluci: v zahraničí jsem poznala dva muže - Gerwalda Sonnbergera (1950-2001) a Serge Sabarského (1912-1996), kteří Krumlov znali z obrazů Egona Schieleho. Zrodila se myšlenka vlastního mezinárodního kulturního centra a v renesančním komplexu bývalého městského pivovaru a prakticky bez peněz jsme rozjeli akci za desítky milionů. Často jsem byla na pokraji sil, ale ta šance pracovat s profesionály a vidina opraveného a fungujícího domu byla obrovským zdrojem energie.“

vzpomíná. Pak však dopadly těžké rány – zemřeli oba partneři, byl ukraden zapůjčený Schieleho originál a jako završení všeho přišla tisíciletá voda. Ale nevzdala se.

Známému kulturnímu centru se dostalo finanční pomoci z celého světa, i ukradený obraz byl nakonec nalezen. Dnes už jsou všechny škody napraveny, dům funguje a jeho výstavy, jako např. estonský expresionismus, Salvador Dalí, Josef Čapek, Alberto Giacometti, Keith Haring, Gustav Klimt, Oskar Kokoschka, Alfred Kubin, Pablo Picasso, Andy Warhol, Roman Týc či Jihočeška Eva Prokopcová si vydobily uznání. „Podstatné je mimořádné štěstí, které nás potkalo - totiž, že jsme zažili otevření hranic, potkali se s mnoha zajímavými a úctyhodnými lidmi a společně s pomocí mnoha lidí z mnoha zemí pracovali na záchraně památky a jejím obecně prospěšném využití, že jsme se hodně naučili a můžeme to předat dál. A také, že náš dům už navštívilo přes milion lidí...“

Budování a provoz mezinárodního centra ji přivedly do kontaktu s mnoha lidmi veřejného života – kulturního i politického. A vlastnosti jako nezdolnost, odhodlání a vědomí vysoké ceny svobody na kan-

didátku Hlavu vzhůru. „Jedna z nejkrásnějších zemí na světě s úžasnou historií a kulturou potřebuje v politice více slušnosti, zdravého selského rozumu a více žen. Mohla bych ještě pár let politiky kritizovat, ale raději se pokusím stávající situaci změnit, nebo k tomu alespoň trochu přispět; proto kandiduji.“

SVOBODA NÁM DÁVÁ PŘÍLEŽITOSTI

Příběh chlapce z chudých poměrů, který se bez „nepovoleného dopingů“ sám vypracoval. Tak s nadsázkou charakterizuje svůj život **Josef Maleček**, devětačtyřicetiletý podnikatel z Kájova, který v Českém Krumlově provozuje půjčovnu lodí, prohlídky města z vorů a také hotel a penzion.

Původním povoláním učitel se v roce 1991 rozhodl podnikat. „Koupil jsem první člun, založil půjčovnu lodí a sto dní bez odpočinku stál na břehu Vltavy a lákal svou lámanou angličtinou a němčinou návštěv-

níky Krumlova k projížďce,“ vzpomíná na krušné začátky. Díky své nezdolnosti však uspěl. A především díky svobodě, která mu po roce 1989 nabídla příležitost, již využil.

Na současný politický vývoj hledí s obavami. „Jen naší individuální aktivitou můžeme čelit snahám o omezování svobody. Pokud bych nevyužil nabídku politicky se angažovat, těžko bych se pak mohl vyjadřovat k tomu, co se děje v naší zemi,“ neváhal proto zapojit se.

NECHCI V ČELE STÁTU STEJNOU VLÁDU JAKO V KRAJI

Za veselou povahou a bodrým chováním **Pavla Hrocha** se skrývají dvě nenápadné, ale důležité vlastnosti, kterých si my obyvatelé Jihočeského kraje obzvláště

ceníme – pracovitost a poctivost. Skromná, zdánlivě obyčejná a nenápadná každodenní práce, odváděná však poctivě a s hrdostí. Žádné velkousté flachání, vychloubování a pouhé slibování, jaké slyšíme ze všech stran a výsledky nevidíme žádné.

Starosta Kovářova, Vesnice roku ČR 2004, přesně takovou drobnou neokázalou práci odvádí nejen ve své obci, ale také jako předseda hnutí Jihočeši 2012, které je v současnosti nejsilnější pravicovou stranou v jižních Čechách. Díky Jihočechům 2012 konečně v krajském zastupitelstvu existuje reálná opozice. V minulém volebním období šli velké koalici ČSSD a ODS na ruku komunisté a na kraji bylo takřikajíc „zhasnuto“, loni si v tomto trojlístku ODS a KSČM jen prohodily role. Naštěstí jsou tu Jihočeši 2012.

„Podařilo se nám hejtmana Jiřího Zimolu přinutit, aby se začali zveřejňovat příjem-

ci dotací od firmy ČEZ na základě smlouvy, kterou v roce 2009 pro Jihočeský kraj „zařídil“ se svým soupeřem Martinem Kubou z ODS. Úspěšně také upozorňujeme na nedostatky „projektů“ krajské koalice ČSSD-KSČM a její bezradnost při řešení problémů našeho kraje. Zmiňme například přípravu tzv. krajského JZD, optimalizaci škol nebo neschopnost vypořádat se s letišťem. Daří se nám tak bránit průšvihům, na které by doplatili občané. Mimochodem, v Jihočeském kraji můžeme nyní v malém vidět to, co nám hrozí po těchto volbách. Otevírání dveří komunistům, bezskrupulózní rozdělování postů a lísání se do přízně hradního pána v naději na osobní prospěch,“ upozorňuje Pavel Hroch.

Proto považuje za přirozený krok, že se Jihočeši 2012 z regionu vydali i na vyšší politickou úroveň.

STAROSTI PANÍ STAROSTKY

Začalo to účetnictvím pro malé obce a jejich starosty, přibýly k tomu starosti občanů a nakonec se do toho **Jana Zoufalá** vrhla naplno a sama se stala starostkou – obci Mojně na Českokrumlovsku vede již druhé volební období.

„V práci s lidmi a pro lidi se mi otevřel nový smysl života. Starosta na malé obci nepečuje jen o rozpočet nebo chod obecního úřadu, ale musí se postarat opravdu o vše. A tak vozím lidi k lékaři či na nákup, řeším škody po povodních, sháním nájemce do obchodu a hospody, vyplňuji statistické údaje za obec a daňová příznání pro občany, pro potěšení dětí jezdím na koštěti pod májkou a pod vánoční strom na návštěvi volám zimní královnu, zajišťuji program na bály, organizuji kulturní akce,“ popisuje každodenní drobnou práci, kterou by rozhodně nenazvala politikou.

Jenže právě „ta politika“ ji dost ovlivňuje. Kraj nebo parlament rozhodují, kolik vaše obec dostane peněz, jestli bude možné všechny ty služby a službičky pro lidi zajistit a skutečně jim pomáhat, nebo vás zavalí další a další nesmyslná byrokracie. Nespokojenost s fungováním politické scény přivedla starostku Mojněho nejprve do hnutí Jihočeši 2012, které loni výrazně uspělo v krajských volbách, a nyní na kandidátku Hlavu vzhůru.

„Moje mamča Janča je výjimečná osoba. Umí být značnou oporou a pomáhat lidem kolem sebe a to vždy s úsměvem. Věci umí řešit s rozvahou a elánem, což se odráží ve výsledcích její práce, která je také důležitou součástí jejího života,“ doporučuje ten, kdo ji zná nejlépe – totiž její syn Jakub.

DANĚ NESMÍ BÝT TRESTEM ZA POCTIVOU PRÁCI!

Budeme usilovat o snížení celkové daňové zátěže. V první řadě:

- snížíme DPH z 21 na 20%.
- snížíme spotřební daň na naftu o 1 Kč a benzín 0,5 Kč.
- zrušíme nemravnou daň z převodu nemovitostí.

PRACOVITOST A POCTIVOST

SOLIDARITA A MILOSRDENSTVÍ

POSVÍTÍME SI NA LICHVÁŘE A EXEKUTORY!

Prosadíme zákon stanovující horní strop pro R.P.S.N. u půjček a krátkodobých finančních výpomocí. Praxe nebankovních subjektů je naprosto drakonická a způsobuje vážné potíže ekonomice. Lidé postižení brutálními represivními postupy se přesouvají na okraj legální ekonomiky a padají do sociální sítě.

Zpřísníme pravidla pro exekuce, které se vymknuly kontrole.

Zvýšíme sociální pomoc těm, kteří ji z důvodu věku či zdraví opravdu potřebují, na úkor těch, kteří v ní vidí pouze bezpracný zdroj příjmů.

**HLAVU
VZHŮRU!**
PRAVICOVÁ STRANA

VYKOPÁVÁM VÁLEČNOU SEKERU VŠEM „ŠMEJDŮM“

Nezaměstnanost, dluhy, odírání majiteli ubytoven, exekutory a lichváři – takové problémy obyčejných lidí má sociální poradkyně **Marie Paukejová** před očima každodenně. „Všem šmejdům, kteří žijí z chudoby a bezmoci ostatních, vyhláším válku a svoji současnou kandidaturu považuji za kouřový signál k vykopání válečné sekery,“ prohlašuje nekompromisně místopředsdkyně Suverenity, která je součástí volebního bloku Hlavu vzhůru.

V letech 1994-2006 byla zastupitelkou města České Budějovice a proslula jako hlasitá kritička poměrů bez výjimek. A lidé věděli, že se na ni mohou s důvěrou obrátit se svými problémy a ona je vyslyší a pomůže jim. A oceňovali to. Takže když kritika začala být nepohodlná i její tehdejší straně (ČSSD), která ji odsunula na nevolitelnou pozici, občané ji do městského zastupitelstva znovu vynesli pomocí preferenčních hlasů.

Nakonec se ale přece jen s městským zastupitelstvem rozzehkala a v roce 2006 se plně začala věnovat občanskému sdružení Jihočeská RŮŽE, které provozuje Krizové centrum pro matku a dítě v Kostelci u Hluboké nad Vltavou (azylový dům) a Poradenské centrum - rovné šance pro všechny v Českých Budějovicích (občanská poradna).

„Nikdy jsem politiku nepovažovala za zdroj svého osobního příjmu či prospěchu, ale přirovnávám ji pro sebe k ‚adrenalinovému sportu‘,“ dodává Marie Paukejová. Díky svým pracovním zkušenostem vidí absenci efektivní sociální a bytové politiky, současný sociální systém není schopen zajistit pomoc těm, kteří ji opravdu nutně potřebují a sami si pomoci nedokážou – a naopak nahrává obchodníkům s lidskou bídou. Za svůj hlavní cíl si Marie Paukejová klade především změnit exekutorský systém, který se vymknul kontrole a stalo se z něj nemravné podnikání plné přehmatů a nespravedlností.

POMÁHAT TĚM, KTEŘÍ SE NEUMĚJÍ BRÁNIT

Alici Stierandovou potkalo v životě několik těžkých ran, které však dokázala překonat a naopak je obrátit v přednost a ještě svou zkušeností pomáhat ostatním. V mládí přišla o dceru a má postiženého syna, ale také ještě dvě zdravé děti. Radost jí dnes dělají všechny tři.

„Nelehké životní události, kterým jsem musela a musím čelit, naprosto změnilý můj život a žebříček hodnot. Vážím si života a zdraví, obyčejných věcí a slušných lidí. Naučila jsem se pokory a odříkání, ale nenechám se zašlapávat do země. Musela jsem se vzdát svých koníčků, dovolených a spousty dalších věcí, přesto jsem optimista, snažím se věci řešit s nadhledem. Jsem ráda, že se mi podařilo skloubit práci s péčí o svého těžce postiženého syna.

Je to samozřejmě i díky dobrým lidem okolo mě,“ uvádí paní Stierandová, která v současnosti řídí obecně prospěšnou společnost Jihočeská sociální pomoc a je členkou Suverenity.

V devadesátých letech byla členkou českobudějovického zastupitelstva i rady města a po určité pauze se rozhodla být opět aktivní v politice: „Nemohu nečinně přihlížet tomu, co se děje v naší společnosti, jak obyčejní lidé bez protekce a korupce nejsou schopni domoci se spravedlnosti, jak se ožebračují důchodci a postižení, jak matky samoživitelky nemají pro děti na jídlo, jak některé vybrané skupiny lidí žijí na úkor společnosti, a tak dále. Těch problémů v naší společnosti je tolik, že je potřeba je konečně začít řešit.“

POTŘEBUJEME JASNÉ A PŘEDVÍDATELNÉ PRÁVO

Třeboňský ekonom a podnikatel **Jiří Lexa** má naprosto jasno v jedné věci – pro rozvoj podnikání je zásadní stabilní právní prostředí. Jednoduché právní předpisy, nenáročná administrativa, přehledné (a pokud možno nízké) daně bez přehřle výjimek a pokud možno žádné změny právního prostředí na poslední chvíli nebo příliš často.

Větší stabilitu potřebuje podle něj náš politický systém jako celek. „Od roku 1996, po většinu své novodobé svobodné historie, naše země neměla stabilní většinovou vládu. Volební blok Hlavu vzhůru, jehož

součástí jsou i Jihočeši 2012, mne oslovil svým programem, především svými zcela originálními prvky rozšíření ‚přímé demokracie‘, na kterou si ostatní parlamentní strany vždy před volbami pouze ‚hrají‘, aby po volbách toto téma rychle opět zapoměly. Dále mi jde o zajištění předvídatelnosti a stability práva, kdy je některými ‚polotovary‘ přijímaných zákonů ohrožována prosperita podnikatelských subjektů, vybudovaná poctivou prací. V celostátní politice je třeba změnit především politickou kulturu, neboť ta současná lidi od politiky odrazuje, což se projevuje ve volební účasti.“

PŘINÁŠÍME SLUŠNOST A ZDRAVÝ ROZUM

Vlastimil Bočánek už přes deset let starostuje v malé obci Sedlečko u Soběslavě, kde žije se ženou a třemi dětmi. „Rád pomáhám lidem a těším se, jak se naše obec rozvíjí a že na tom mám svůj podíl. Nejen jako starosta. Někdy je potřeba si vyhmout rukávy a vzít i za jinou práci – a tak vezmu do ruky koště nebo hrábě a uklízím třeba i náves, když je to potřeba.“

Pomáhat, podporovat dobré nápady a schopné lidi a hlavně používat zdravý selský rozum, v tom vidí úkol politiků, kteří po těchto volbách nastoupí do sněmovny. „Kdo pracuje a je slušný, musí se mít dobře,“ sděluje zdánlivě triviální zásadu, kterou je však třeba stále připomínat, neboť se především v posledních letech zdá, že přestává platit.

Snížíme počet poslanců na 161. Zavedeme přímou volbu poslanců v jednomandátových obvodech. Poslanci se nebudou moci schovávat pod sukně svých stran. Budou na očích svým voličům a za neplnění programu budou po zásluze trápeni.

Zavedeme ústavní limit pro projednávání zákonů. Bude nemožné přijímat zákony po 30. 6., je-li účinnost zákona navržena k 1. 1. roku následujícího.

Odstraníme strukturální deficit veřejných rozpočtů, budeme snižovat státní dluh a prosazovat každoročně vyrovnané či přebytkové rozpočtové hospodaření. Prosadíme změnu rozpočtových pravidel, bude nemožné přijímat změny zákonů a nové zákony bez zajištěných zdrojů.

Zajistíme dlouhodobou stabilitu a předvídatelnost daňových zákonů. Snížíme celkovou daňovou zátěž a vedlejší náklady práce.

Postavíme se proti nesmyslným regulacím, dotacím, kvótám, příkazům a zákazům, zejména proti předpisům vycházejícím z ideologie permanentního alarmismu.

Prosadíme rušení zbytečných agend a úřadů. Například zrušíme ministerstvo pro místní rozvoj jako zcela zbytečné. Sloučíme ministerstvo obchodu a průmyslu s ministerstvem dopravy na ministerstvo hospodářství. Sloučíme ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a ministerstvo kultury na ministerstvo školství, kultury a sportu.

Velmi podrobně a rozvážně posoudíme čisté saldo vztahů s EU. Zatímco naše příspěvky EU jsou nárokové – povinné, naše příjmy již nikoliv. Velkou měrou si problémy v příjmu těchto zdrojů působíme sami. Není však možné nevidět, jak se z výplaty příslibu stává bič šlehající kolem našich uší za naše národní postoje. Nekýveš hlavou tak, jak potřebujeme – nedostaneš! V případě jednostranné nevyváženosti je na místě zvážit náš postoj k EU.

ČINORODOST A STABILITA

ODPOVĚDNOST A SAMOSTATNOST

Vrátíme se k heslu „Rodina je základem státu“ a posílíme zákonné postavení úplné rodiny včetně mezigenerační odpovědnosti.

Budeme postupně přenášet zodpovědnost za zabezpečení ve stáří ze státu na jednotlivce a rodinu (u vyléčlečně činných osob), role státního důchodu bude jenom doplňková.

Připravíme individuální zdravotní pojištění a postavíme občana - pacienta do centra rozhodování o nákladech zdravotní péče. Dnešní tzv. „zdravotní pojištění“ je jen skrytou daní.

Budeme proti všem formám diskriminace, včetně tzv. pozitivní diskriminace, za nejlepší ochranu menšin považujeme důslednou obranu svobody jednotlivce a rovnost před zákonem.

**HLAVU
VZHŮRU!**
PRAVICOVÁ STRANA

SAMA LEVICE PROBLÉMY NEVYŘEŠÍ

Pohnul s kamennými kolosy moai na Velikonočním ostrově a teď chce pohnout s balvanem celostátních problémů - inženýr, publicista a dlouholetý místostarosta Strakonice **Pavel Pavel**. „Pro svou účast na kandidátce pro volby do poslanecké sněmovny mám přirozený logický důvod. Současné ‚zkamenělé strany‘ zavedly naši zem do nezáviděné pozice a samy se poměrně dost proflákly. Myslím si, že vlna regionálních hnutí iniciovaných osobnostmi, které voliči léta místně znají a respektují, je reálnou šancí pro českou politiku. Pro politiku s jistotou stability, slušnosti a nelhané naděje na prosperitu naší země do budoucna,“ připomněl, že právě na takových základech stojí hnutí Jihočeši 2012, za něž zasedá v Zastupitelstvu Jihočeského kraje.

Místostarostou Strakonice je již čtvrté volební období – právě proto, že nikdy nezapomněl na svou odpovědnost vůči voličům a řídil se zdravým rozumem. Připomíná, že odpovědní a samostatní musejí být i občané – nic není tzv. „zadarmo“, spoléhat se příliš na stát nebo nechat se ukolébat sli-

by, že se „někdo“ postará, může zakládat na budoucí osobní tragédie. „Nemůžeme projídat budoucnost v dluhích, utrácet peníze, které nemáme, a doufat, že to ‚nějak‘ dopadne. Potřebujeme takový sociální systém, který bude pomáhat opravdu účinně těm, kteří to potřebují, ale zdravé a schopné bude motivovat, aby se snažili co nejdříve zase postavit na vlastní nohy.“

Letošní vlna protiromských demonstrací je podle něj klasickým důsledkem toho, jak sociální systém fungovat nemá. „Na jednu stranu ten výbuch rozhořčení chápu, na druhou stranu nelze všechny lidi házet do jednoho pytle podle národnosti, natožpak věřit nejružnějším nesmyslům a fámám. Ve Strakonících jsme žádné demonstrace sice neměli, ale absurdní povídačka, že radnice bude do města stěhovat Romy a všelijak je zvýhodňovat, se neuvěřitelně rozšířila. Sociální systém jednoznačně změnu potřebuje. Ten současný umožňuje, aby se na něj přilepili různí parazité, nejen lenoši žijící pouze z dávek, ale různí obchodníci s bydlením a půjčkami, kterým

jistý zisk zajišťují daňoví poplatníci. Přitom systém nijak nemotivuje, aby lidé přijali odpovědnost za svůj vlastní život. To je ve skutečnosti jediné skutečně účinné řešení tzv. ‚romského‘ problému. Myslet si, že levicové strany, které se nejvíce třesou na vládu, s tím snad něco udělají, je velkou iluzí. Ty do sociálního systému přilijí další peníze pro své voliče a tím jen zvýší jeho zneužitelnost a demotivaci ‚klientů státu,‘“ upozorňuje Pavel Pavel.

NA ÚKOR BUDOUCNOSTI SE NEDÁ ŽÍT VĚČNĚ

Mladý a sympatický učitel a počítačový technik **Jan Nouza** z Třeboně je ve svém zájmu o věci veřejné inspirován svým dvouměsíčním synem Tomášem. „V České republice si nežijeme špatně, ale bohužel žijeme na úkor budoucnosti. A já chci, aby se i můj syn jednou měl dobře,“ vysvětluje. Stát podle něj musí omezit plýtvání a nevhodné nakládání s penězi daňových poplatníků.

Přitom by podle Jana Nouzy kolikrát stačilo odstranit absurdity, které se sice tváří bohu libě, ale v konečném důsledku znamenají jen ztrátu pro všechny. „Ve výběrových řízeních státních institucí se například zvý-

hodňují firmy, které zaměstnávají zdravotně postižené – i když dají dražší nabídku než jiné, díky zvýhodnění se jejich cena uměle sníží. Ale jen pro účely výběrového řízení. Stát nakonec zaplatí za zakázku více, zdravotně znevýhodněný ve společnostech často funguje pouze ‚na papíře‘ a skutečnou práci, která by mu dodávala sebedůvěru, nedělá a stát na něj ještě firmě platí dotace. Vše nakonec zaplatí daňový poplatník a bohulibý účel se rovněž vytrácí. Kdyby naopak firmy měly nízké daně, místo dotací odpisy z daní a pracovní trh byl volnější, nebály by se samy nabízet i zdravotně postiženým přiměřenou, ale skutečnou práci.“

HLAVU VZHŮRU!

PRAVICOVÁ STRANA

s podporou

Jihočeši 2012

Michal Doktor

46 let | ekonom

Lomnice nad Lužnicí | Jihočeši 2012

Mgr. Hana Jirmusová Lazarowitz
50 let | ředitelka Egon Schiele Art Centra

Týnec | bez politické příslušnosti

Pavel Hroch | 50 let | starosta

Kovářov | Jihočeši 2012

Ing. Jiří Lexa | 60 let | ekonom

Třeboň | Věci Veřejné

Ing. Marie Paukejová | 58 let
sociálně-právní poradkyně

České Budějovice
Suverenita - Blok Jany Bobošíkové

Ing. Pavel Pavel | 56 let
místostarosta

Strakonice | Jihočeši 2012

Jana Zoufalá | 45 let
starostka

Mojné | Jihočeši 2012

Vlastimil Bočánek | 37 let
starosta

Sedlečko u Soběslavě
Jihočeši 2012

Mgr. Josef Maleček | 49 let
jednatel společnosti

Kájov | bez politické příslušnosti

Ing. Jan Nouza | 36 let
středoškolský učitel

Třeboň | bez politické příslušnosti

Jana Červáková | 56 let | účetní

Homole
Suverenita - Blok Jany Bobošíkové

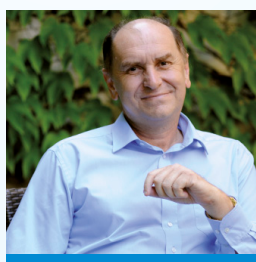
Jiřina Kostková | 52 let
knihovnice

Kaplice | bez politické příslušnosti

Alice Stierandová | 48 let
ředitelka Jihočeské sociální pomoci

České Budějovice
Suverenita - Blok Jany Bobošíkové

Jan Voldřich | 56 let | OSVČ

Černá v Pošumaví | Jihočeši 2012

Mgr. Šárka Grabmüllerová | 44 let
učitelka

Prachatice
bez politické příslušnosti

Irena Floriánová | 57 let
prodavačka

Třeboň | Věci Veřejné

Dagmar Petřů | 52 let
výpravčí SŽDC

Hrdějovice | Jihočeši 2012

Jana Elezi | 47 let
finanční poradkyně

České Budějovice | Věci Veřejné

Jana Ludačková | 38 let | ekonom

České Budějovice
Suverenita - Blok Jany Bobošíkové

Dis. Anna Pospíšilová | 30 let
provozní vedoucí v cestovním ruchu

Košice | bez politické příslušnosti

Luboš Paldinus | 50 let
podnikatel

Horní Planá
Suverenita - Blok Jany Bobošíkové